

opusdei.org

Moliti bez prestanka

"Bez sumnje, neprestana molitva je dar od Boga, ali on neće odbiti ovaj dar nekome tko velikodušno reagira na njegovu milost". Novi članak o kršćanskom životu.

3.07.2017.

Sveti Luka je evanđelist koji najočitije ističe važnost molitve u Kristovoj službi. [1] On je jedini koji bilježi tri Isusove prispodobe o molitvi.

Druga prispodoba je ovo: U određenom gradu postojao je sudac koji se nije bojao Boga niti ga je bilo briga za čovjeka; i u tom je gradu bila udovica koja je dolazila k njemu i govorila: "Obrani me od mog tužitelja." Neko ju vrijeme je odbijao. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak, jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da me vječno ne dolazi mučiti.'" I neće li Bog obraniti svoje izabrane, koji mu plaću danju i noću. [2]

Prilikom upoznavanja ove prispodobe, Sveti Luka piše: Rekao im je prispodobu, kako bi oni uvijek trebali moliti i ne izgubiti srce. I ubrzo nakon toga navodi neke druge Isusove riječi o potrebi za budnošću: Gledajte u svakom trenutku, molite ... [4] Treći evanđelist naglašava da Isus govori svojim učenicima da ustraju u molitvi "dan i noć", u svako doba. "Iz tona Gospodinovih riječi jasno je da je to naredba, a ne samo savjet.

Kako bi pomno pratili našeg Gospodina, moramo se moliti bez prestanka jer je on sam postavio primjer i stalno se molio svom Bogu Ocu. Kao što sveti Luka pripovijeda: Povukao se u divljinu i molio. Te: Molio se na nekom mjestu, a kad je prestao, jedan od njegovih učenika reče mu: "Gospodine, poduči nas moliti, kako je Ivan podučavao svoje učenike." [6]

Treće evanđelje uključuje mnoge prizore u kojima vidimo da je Isus molio pred odlučujućim trenucima u svojoj misiji: na primjer Njegovo krštenje; Preobraženje; prije odabira i pozivanja Dvanaestorice; prije ispunjenja plana Boga Oca njegovom mukom. [7]

Govoreći o primjeru molitve Gospodina, sveti Josemaría je rekao: "Apostoli su bili ispunjeni ljubavlju kad su vidjeli kako se Krist moli; i nakon što su vidjeli ovaj stalni stav u

svom učitelju, pitali su ga:
'Gospodine, poduči nas moliti.' "[8]

U Djelima apostolskim, Sveti Luka skicira u tri brza poteza molitve prvih vjernika: svi su se jednodušno posvetili molitvi, zajedno sa ženama i Marijom, majkom Isusovom. [9] I malo kasnije: posvetili su se učenju i zajedništvu apostola, lomljenju kruha i molitvama. [10] Kad je Petar bio u zatvoru jer je hrabro propovijedao istinu, Crkva je za njega svesrdno molila. [11]

Nakon Svetog Luke, Sveti Pavao jasno odražava Isusovu zapovijed o neprestanoj molitvi. Često potiče vjernike da prakticiraju molitvu; na primjer, kada piše Solunjanima: neprestano molite; [12] i Efežanima: molite u svako doba u Duhu. [13] Sveti Pavao nam postavlja primjer, kad kaže da moli bez prestanka za svoje stado, noću i danju.¹⁴

Prateći nauk Pisma, neki Crkveni oci i drevni Crkveni pisci potiču kršćane da vode život neprestane molitve. Klement Aleksandrijski, na primjer, piše: "Neki određuju fiksne sate na molitvu, na primjer treći, šesti i deveti; no savršeni kršćanin moli tijekom čitavog svog života, nastojeći molitvom imati zajedništvo s Bogom."
"[15]

Život stalne molitve

Kao obični kršćani koji žele blisko slijediti Krista na svim raskrižjima svijeta, moramo tražiti jedinstvo s Bogom kroz stalnu molitvu. "Kad god osjećamo u našim srcima želju da se poboljšamo, želju da velikodušnije odgovaramo Gospodinu, i kada tražimo nešto da nas vodi, sjevernu zvijezdu koja vodi naše kršćanske živote, Duh Sveti će nas podsjetiti na riječi Evandjelja da moramo neprestano moliti i da se nikad ne obeshrabimo". Volio bih da danas, u

našoj meditaciji, ispunimo svoj um jednom zauvijek što trebamo težiti da postanu kontemplativne duše, na ulici, usred našeg rada, održavajući stalni razgovor s našim Bogom, a ne Razbijanje u bilo koje doba dana. Ako zaista želimo biti vjerni sljedbenici našeg Učitelja, to je jedini način. [16]

Kršćani koji su u skladu sa svojom vjerom trebali bi težiti da svaki dan pretvaraju u stalni, intimni razgovor s Bogom. Molitva nije izolirani čin koji je učinjen, a zatim ostavljen na stranu. "Tijekom noći meditiram o tebi i moja molitva dolazi k Tebi poput tamjana u večernjim satima." Cijeli naš dan može biti vrijeme za molitvu - od noći do jutra i od jutra do noći. Zapravo, kao što nas podsjeća Sveto pismo, čak i naš san bi trebao biti molitva. "[17]

Ovu posljednju rečenicu su izrekli neki Crkveni oci, poput Sv. Jeronima, koji je rekao: "Apostol nam

zapovijeda da se uvijek molimo, a svecima je i san molitva". [18]

Bez sumnje, neprestana molitva je dar od Boga, ali on neće odbiti taj dar nekome tko velikodušno odgovara njegovoj milosti. Neke prakse kršćanske pobožnosti posebno su prikladne za ovaj neprekinuti dijalog s Bogom u našoj duši. Te su prakse ujedno i rezultat ljubavi koju imamo za našeg Gospodina i način povećanja te ljubavi.

Stoga ne možemo biti pasivni u našoj unutarnjoj bitci; Moramo tražiti i primjenjivati "ljudske podsjetnike" kako bi postigli život trajne molitve. Ovi podsjetnici ili "budilice" u našem unutarnjem životu su nešto osobno, jer je ljubav snalažljiva. Razlikovat će se u skladu s našim individualnim okolnostima, ali svi moramo odlučiti o sredstvima koja ćemo koristiti kako bismo neprestano molili.

Istovremeno, molitva je otvorenost prema drugima. Moleći se za njih i stavljajući ih u Srce Isusovo, učimo ih voljeti više i bolje, te im služiti: "Ako želimo pomoći drugima, ako ih zaista želimo poticati da otkriju pravo značenje njihovog života na zemlji, moramo sve temeljiti na molitvi." [19]

Kao što je Benedikt XVI. napisao u svojoj knjizi „Isus iz Nazareta“, naš odnos s našim Gospodinom "trebao bi biti prisutan kao temelj naše duše. Da bi se to dogodilo, taj odnos se stalno treba oživljavati, a stvari iz našeg svakodnevnog života moraju stalno biti povezane s njim." [20] Na primjer, uobičajeno tražeći Božju prisutnost olakšava nam prepoznavanje dobrih stvari koje nam je On dao i da zahvalimo na njima. Obrnuto je jednako istinito: kada se trudimo zahvaljivati Bogu za dobre stvari koje primamo svaki dan, uključujući i naš život, vjeru i

kršćanski poziv, lakše nam je sjetiti se Boga u drugim trenucima i otkriti mnoge mogućnosti da mu zahvaljujemo. "Ova orijentacija koja sveobuhvatno oblikuje našu cijelu svijest, ova tiha Božja prisutnost u srcu našega razmišljanja, naša meditacija i naša prisutnost, jest ono što smatramo "molitvom bez prestanka". [21]

Sveti Pavao nam je dao primjer kako voditi život stalnog zahvaljivanja: uvijek zahvaljujem Bogu za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu. [22]

Slično tome, sveti Josemaria nas potiče da cijeli naš život pretvorimo u stalni čin zahvalnosti: "Možemo li spoznati da nas Bog voli i da se sami ne nadvladamo ljubavlju?... Naš život se pretvara u neprestanu molitvu, mi se susrećemo s dobrim humorom i mirom koji nikad ne završava, a sve što činimo je čin

zahvalnosti koji se proteže tokom cijelog našeg dana. "[23]

Naša Blažena Gospa stalno se molila i postigla visinu kontemplacije. Kako ju je Isus samo promatrao i kako je Marija uzvraćala Sinov pogled! Niti nas ne bi trebali iznenaditi što je ova neizreciva stvarnost prošla kroz šutnju, gotovo da se nije ni osvrnula: to su bile stvari koje je Marija držala u srcu.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/moliti-bez-prestanka/](https://opusdei.org/hr-hr/article/moliti-bez-prestanka/)
(4.04.2026.)